

Jozua 24:14-15

1 de oproep 2 de belijdenis

Gemeente, doopouders,

Stel je voor, jongens en meisjes, dat ik je € 100,-- geef. Honderd euro, dat is veel geld. En dan zeg ik tegen je: nou mag je die 100 euro aan iemand geven. Je mag die honderd euro geven aan je moeder. Maar je mag hem ook geven aan Willem Holleeder. Dat is een man van wie ze denken dat hij mensen heeft laten vermoorden en veel geld met drugs heeft verdiend. Aan je moeder of aan Willem Holleeder. Aan wie zou jij die honderd euro geven? Nou, ik denk dat je zegt bij jezelf: mijn moeder natuurlijk. Die zorgt altijd voor me. Zij krijgt die honderd euro, haar geef ik die.

God geeft jou, ons iets kostbaars, ons leven. Dat is nog veel meer waard dan € 100,--. En dan zegt God erbij: aan wie geef je nou je leven? Geef je dat aan Mij, of geef je je leven aan de wereld, de duivel, de zonde. Aan wie geef je je leven? Zouden we dan niet zeggen: dan geef ik mijn leven aan God. Aan Hem heb ik alles te danken. Hij is zo goed. Hem geef ik mijn leven.

1 de oproep

Dat is het wat Jozua zegt tegen het volk in hoofdstuk 24. Jozua heeft het volk bij elkaar geroepen. Nu hij aan het eind van zijn leven is. Nu Israel in Kanaan is. En heel het boek en de levenstaak van Jozua stonden in het teken van de verovering van Kanaan. En nu is het zover. Kanaan is veroverd. Dankzij God. Het land ligt voor hen open. Dat zien de ouderen, de jongeren, de kinderen. Alleen, weten ze ook hoe het zover gekomen is? De ouderen hebben de laatste tijd meegemaakt. De jongeren minder, de kinderen eigenlijk helemaal niet. Hoe komt het dat het land Kanaan nu voor hen open ligt?

Ja, daarvoor gaat Jozua terug in de geschiedenis. Ik weet niet of je van geschiedenis houdt op school, misschien wel niet. Maar deze geschiedenis moeten ze weten. Ruim 600 jaar geleden. Toen, toen riep God Abraham. Terwijl Abraham afgoden diende in Ur, riep God hem. Verkoor God hem. Hij bracht Abraham naar Kanaan. Waar hij woonde. Toen kwam Arahams kleinzoon Jacob met zijn gezin in Egypte. Vierhonderd, 400 jaar. Toen riep God Mozes en bracht Israel uit Egypte.

Door de Rode Zee, door de woestijn. God redde Israel uit de hand van Moab, dat Israel wilde vernietigen. God deed Israel door de Jordaan gaan en gaf heel het land in hun bezit. Jericho bijvoorbeeld en heel het

land. Het land met wijngaarden en olijfbomen en nog veel meer. Zo zijn ze in bezit van Kanaan gekomen. Dankzij God! Aan Hem te danken. En nu, vers 14a, en nu, nu het er zo voorstaat, geef je leven aan de Heere, dien Hem! Aan Wie je alles te danken hebt.

Jozua, wat een voorbeeld! Voor ons als ambtsdragers, als ouders, doopouders. We staan in de gemeente, zijn daar lid van, verzegeld in de Heilige Doop. We delen in Gods Woorden, sacramenten, gemeente, Gods beloften. Zijn beloften van het verbond. Dat Hij als Vader ons tot Zijn kinderen en erfgenamen aanneemt, als Zoon wast in Zijn bloed van al onze zonden, als Geest in ons wonen wil om ons vergeving en nieuwe leven toe te eigenen. Vertel net als Jozua hoe dat komt. Het is Goede Vrijdag geworden. Jezus stierf om de wet te vervullen en de beloftenkraan te openen niet alleen voor de Joden, ook voor de heidenen. Anders hadden we in duisternis geleefd en in duisternis gestorven. Maar dankzij Goede Vrijdag en Pinksteren is, ruim 1000 jaar geleden het Evangelie in Nederland gekomen. Willibrord en Bonifatius. En ruim 400 jaar geleden kwam de Reformatie in Nederland en ook in Waarder. En God handelde in het voorgeslacht. Vertel ervan. Als je het weten mag van grootmoeder, grootvader. Of van je eigen vader, eigen moeder, ook al leven ze niet meer. En God gaf door de geslachten en de geschiedenis heen dat Zijn Gemeente bleef, in 1886, in 2004. Daarom hebben wij Zijn dienst, Zijn Woord, Zijn Gemeente.

Doopouders, wees als Jozua. Vertel, lees voor, opdat uw gezin weet waaraan het alles te danken heeft. Dat het mag wandelen in een land met Bijbels, kerkdiensten, zondagsschool, beloften, clubs, catechisaties, Psalmen. Vertel de geschiedenis van de Bijbel. Van de kerk in Nederland, de gemeente Waarder. Van het voorgeslacht. Vertel van vader, moeder, opa, oma. Zo heeft God ervoor gezorgd dat je kindje ter wereld kwam in een gemeente, in het verbond. Vertel ervan en straal dankbaarheid uit. Dankbaarheid voor dat God ons niet voorbij is gegaan of het verbond weer heeft weggenomen. Naar recht ons zou laten leven en sterven is zonde ontvangen en geboren, aan de verdoemenis onderworpen en zo gestorven. Dankbaar dat God zo werkt in de geschiedenis, in de voorgeslachten. Dankbaar voor het vele goede dat God geeft.

En laat zo naar uw kinderen toekomen: je leven, je kostbare leven, je hart, geef het de HEERE, dien de HEERE! Hij is het waard. Dien de HEERE en niet de wereld, de duivel, de zonde.

Nee, stel je kinderen niet voor de keus. Dat doet Jozua ook niet. Dat zinnetje kiest dan heden wien gij dienen zult, dat geldt niet tussen de HEERE en de afgoden. Nee, zullen we nog later zien, dat kiezen heeft betrekking op de afgoden onder elkaar, welke afgod zou je dienen als je

niet de HEERE dient, kies dán tussen de afgoden. Maar tussen de HEERE en de afgoden is geen keus. Tussen je moeder en Willem Holleeder dat is geen keus. Dat verschil is zó groot. Tussen de HEERE aan Wie je alles te danken hebt. Aan Hem alles te danken. En wat heb je nou aan de duivel te danken? Aan de wereld, de zonde? Tussen de HEERE en de afgoden is geen keus. De HEERE heeft je eeuwig leven met je voor, je behoud, je zaligheid. En de duivel, de wereld, de zonde sleurt je in het verderf, de eeuwige rampzaligheid.

Dat is toch geen keus! Dat verschil is zo groot! De HEERE, Hij geeft alles. Hij geeft Zijn verbond en beloften. Hij zoekt je zaligheid. De duivel, wereld, zonde: niks heb je aan hen te danken en ze geven je de eeuwige ondergang.

Aan wie geef je die € 100,--? Je moeder toch.... Aan wie geef je je leven, je hart? De HEERE toch.....

Hoe komt het toch, dat wij de HEERE afwijzen? Hoe komt het toch dat we meer naar zonde verlangen dan naar God. Dat we makkelijker de wereld zoeken dan God? Dat ons verlangen, onze zin eerder naar de duivel trekt dan naar God? Want dat is toch zo, dat word je toch gewaar? Hoe komt dat?

Daar is maar één antwoord op: omdat wij zo ontzaglijk verdorven zijn. Zo ontzettend vijandig tegen God, zo dood in zonden en misdaden, zo averechts, zo verkeerd, zo schandalig schuldig. Dat legt de boosheid van ons hart open. Dat ontdekt ons aan wie we van nature zijn. Zo erg, zo verschrikkelijk. Dat ik deze God liever kwijtraak dan de duivel. Dat ik mijn leven, mijn hart liever de wereld geef dan deze God. Zo erg, zo verschrikkelijk is het met mij.

Hebt u dat ontdekt? De bron van mijn gruwelijke boosheid. Als onuitstaanbare eigenschap van mij. En je zei: Heere, dat kan, wil en mag niet langer zo. Dat hoort niet, dat is schandalig, dat wil ik niet meer. Maar HEERE, tegelijk, ik kan het niet veranderen, ik kan niet mezelf nieuw maken en zin geven in wat ik haat en gaan haten waar ik zin in heb. En in de klem riep je om genade. Help me. HEERE, wees mijn Borg, mijn Zaligmaker. Vervul Uw beloften aan mij. Dat is bekering. Dat is geloof, dat is zaligheid. Kent u dat, ken jij dat? Door U alleen!

Of, houden we onszelf uit die klem. Die klem van: het moet anders, maar ik kan het niet anders maken. Houd je jezelf uit de klem door te denken: och, het moet nog maar even zo verdergaan, ik blijf nog maar een tijdje verder leven zo, het moet nog maar even zo kunnen blijven. En je roept niet, en smeekt niet naar de hemel. Of je houd jezelf uit de klem doordat je zelf je leven wat fatsoeneert, je maakt er zelf wat

van, je klimt een beetje op zodat je beter lijkt dan de anderen. En je houd jezelf uit de klem. Uit de genade, uit de zaligheid.

Zalig als je de klem niet meer ontwijken kunt. Heere, het kan en mag en zal zo niet langer doorgaan dat ik U veracht en de wereld liever heb dan U. En ik kan het niet wezenlijk veranderen in en bij mij. O HEERE, help, genade, red. Maak uw beloften waar. Niets wat de HEERE liever doet, niets wat Hij heerlijker vindt dan dat. Nooit, nooit heeft Hij zo'n schreeuw geweigerd of veracht. Hoeveel te meer zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven degenen die Hem bidden.

2 de belijdenis

Behalve de oproep spreekt Jozua ook een belijdenis uit. Maar aangaande mij en mijn huis wij zullen de HEERE dienen. Mijn hart en mijn leven, HEERE, het is voor U. Dat is eigenlijk precies dezelfde belijdenis die iemand aflegt die onze gemeente openbare geloofsbelijdenis doet. Of ja-woorden geeft bij bevestiging en inzegening van het huwelijk. Of ja-woord geeft bij het ten doop houden van een kindje. Mij en mijn huis wij zullen de HEERE dienen. En we begrijpen nu: het doopvont kijkt ons aan. Kijkt je aan. Deze God, de HEERE, aan Wie je alles te danken hebt. Hij roept, Hij is het waard. Om Hem te belijden.

Wij zullen de HEERE dienen. We moeten even goed helder hebben wat Jozua daar eigenlijk mee bedoelt. Als we kijken naar het grondwoord in het Hebreeuws. Dat woord geeft niet aan dienen in de zin van: eens een keertje iets voor iemand doen. Iemand dienen door hem een keertje bij te springen, wat voor iemand te doen. Boodschappen of auto wassen, of een bezoekje brengen. En zou je ook wel eens wat voor de HEERE willen doen. Je wilt best een keertje de gemeente helpen, of met een collecte rondgaan, of iets van dien aard. Dienen in de zin van: een keertje iets doen.

Nee, het woord dat Jozua gebruikt is het woord voor een slaaf bij zijn heer. Dat had je vroeger. Heren en slaven. Zo'n heer was Eigenaar van zijn slaven. Hij verzorgde hen, zorgde voor hun levensonderhoud. En dan had je hele slechte heren, die elke euro die een dokter zou kosten voor zijn slaaf er één te veel vond. Je had hele goede, die hun slaven behandelden alsof het eigen kinderen waren. En zo'n slaaf diende zijn heer. In de zin van: stelde zich ter beschikking. Was gehoorzaam. Altijd en in alles.

Dat belijdt Jozua: aangaande mij en mijn huis: wij zullen de HEERE dienen. De HEERE. Ik zal Zijn slaaf zijn. Slaaf van deze Heere. Ik laat me verzorgen door Hem. Door deze Heere, Die zondag 13 catechismus, met Zijn dierbaar bloed ons van al onze zonden verlost en

ons uit alle heerschappij des duivels verlost. En door Zijn Geest leidt en leert, troost en regeert. Wees Gij mijn Heere. Bedien mij met Uw bloed en Geest. Wassend van al onze zonden en ons leven vernieuwend door Zijn Geest. En als U mij verzorgt en in mijn levensonderhoud voorziet in Uw dienst, dan verlang ik er te zijn. Me door U te laten verzorgen. Zo vaak als U maar gelegenheid geeft. Daar zorgt Jezus Zelf voor. Hij zegt als eerdere Jozua: aangaande Mij en Mijn huis wij zullen de Heere dienen. Ik maak Mijn huis, Mijn knechten daartoe bereid.

We zien, dat dienen van de HEERE zit allereerst aan de binnenkant. In deze overgave aan Hem! Wees mijn Heere. Dat is belijdenis doen. En dat heeft als keerzijde: wij zullen de Heere dienen. Ons Hem ter beschikking stellen. In alles en altijd. Ter uwer beschikking om U te gehoorzamen. In alles wat U gebiedt. Al de tien geboden: U gebiedt mijn hart U alleen te gehoorzamen. Ik zal U dienen. U gebiedt mijn hart U te gehoorzamen naar Uw Woord. Ik zal U dienen. U gebiedt mijn mond Uw Naam te verheerlijken. Ik zal U dienen. U gebiedt mij de zondag te heiligen, te verlustigen in Uw werken. Ik zal U dienen. U gebiedt mij mijn ouders alleen verdriet te doen als U het eist. Ik zal U dienen. U gebiedt mij om het goede voor anderen te zoeken. Ik zal U dienen. U gebiedt mij mijn ogen zuiver te houden van erotiek. Ik zal U dienen. U gebiedt mijn hand om nooit gierig of hebzuchtig te zijn. Ik zal U dienen. U gebiedt mijn mond om nooit kwaad over een ander te spreken. Ik zal U dienen. U gebiedt mijn hart om te begeren naar U en wat u geeft. Ik zal U dienen.

Ter Uwer beschikking: mijn hart, mond, hand, ogen, alles. En als u mij speciaal ergens roept: een bijzondere taak, een bijzondere plaats: ter uwer beschikking, Heere.

Laat mij Uw slaaf zijn. Delend in Uw verzorging en ter Uwer beschikking. Hoe lang geleden heb je belijdenis gedaan? Heb je je ja-woord bij je huwelijk gegeven? Heb je je ja-woord bij de doop gegeven? Hoe is het ermee? En het brengt je steeds weer in afhankelijkheid. HEERE, leer mij en dan zal ik..... Geef mij en dan zal ik..... Hoor mij en dan zal ik..... Je leert hoe langer hoe meer: als dat een belijdenis is in eigen kracht: ik zal U dienen, en ik zal u echt niet afvallen, dan gaat het verkeerd, denk aan Petrus. Het is een belijdenis niet op de top van mijn kunnen, maar in het dal van mijn ootmoed. En je krijgt meer en meer genade nodig. Van Hem, de Knecht des HEEREN, Jezus Christus, Die God

diende als Knecht. Altijd, volkomen, voluit. O HEERE, neem het uit Christus en schenk het mij.

Dient u de HEERE? Ja, met vallen en opstaan, maar: dient u Hem? Aan Hem u, je toevertrouwt: verzorg mij met Uw bloed en Geest en ik sta ter Uwer beschikking. Mijn leven geef ik U.

Als dat niet zo is, dan zegt Jozua kies dan heden wie u dienen zult. Als het kwaad is in uw ogen de HEERE te dienen, kies dan heden wie gij dienen zult: goden uit Ur, goden van Egypte, goden hier in Kanaan. Kies maar, het maakt toch niet uit. Ze brengen je allemaal in het verderf. Kies maar: wil je door de kogel of door de elektrische stoel of door een injectie gedood worden? Kies dan maar, het resultaat is toch hetzelfde. Sport, of werk, of eer of eigendunk of eigen godsdienst zonder Jezus, kies maar, het maakt niet uit: je gaat er allemaal te gronde aan. Wat je van de HEERE afhoudt, och dat doet er niet toe wat het dan ook is. maar: volg toch mijn voorbeeld zegt Jozua.

Wij zullen de HEERE dienen. En dan is dat altijd: de HEERE alleen. Daarom zei Jozua ook in vers 14: doet weg de vreemde goden. Doet weg de afgoden. En die lijn loopt door heel de Bijbel heen. Wacht van de afgoden. Geen afgoden. De HEERE alleen dienen. Afgoden, ja nog maar een keer dat voorbeeld. Dat kompas met die naald. Die naald wijst naar het noorden, naar boven. Maar dan zetten we magneten weg bij dat kompas. Grote en kleine, verder weg en dichterbij. En dan zie je dat er een magneet is die zo sterk is dat de naald gaat trillen en afbuigen. Die trekt harder dan de magnetische noordpool.

Ons hart, ons leven is een kompas. Geroepen om naar boven te wijzen. In ons dienen, ons luisteren naar de Bijbel, in ons bidden. Aangetrokken door de HEERE. Aan Wie wij alles te danken hebben. Als er maar geen dingen zijn die aantrekkingskracht hebben, zoveel dat ze ons leven, luisteren en bidden van de HEERE aftrekken. Omdat ze magneten zijn, te sterk, te dichtbij. En je leven wordt uit zijn stand getrokken, je luisteren wordt afgeleid, je bidden wordt verstoord in je gedachten. Dat is een afgod. Doet weg. In de zin van: ga er anders mee om. Minder fanatiek, minder tijd, minder hart erin gelegd. En als dat niet lukt: doet weg. Stop ermee en ban het uit je leven. Doet weg de afgoden. Ook in het gezin. Als het de dienst aan de HEERE verstoord. Het zingen, bidden, Bijbel lezen aan tafel. Omdat er weer iets tussen komt, omdat er weer druk op staat: opschieten want ik moet weg. Laat ook je gezin de HEERE dienen zonder afgoden.

Want ook die ene keer is er één te veel. Nou, ja één keer, laat me toch. Eén keer God niet voorop zetten, één keer. Weet je niet dat je als knecht van de Heere, tegelijk ook bruid bent, bruid van Hem. Door Hem

bemind, gekocht. Nou gaat die bruid een keer vreemd, één keer maar. 364 nachten slaapt ze bij haar man, mijn één nacht niet. Eén keertje maar. Kan dat.....? Omdat het maar één keertje is? Doet weg de afgoden! Hoeveel keertjes slopen er weer in, de laatste tijd?

Maar aangaande mij en mijn huis, wij zullen de HEERE dienen. Jozua belijdt het. De HEERE. Aan Wie wij alles te danken hebben. De HEERE Die in Zijn Zoon met Zijn bloed en Geest verzorgt en onderhoudt. De HEERE Die ons en onze kinderen heeft laten dopen. Het doopvont kijkt je aan, kijkt u aan: ouders, gedoopten.

Mijn zoon, mijn dochter, geef Mij uw hart. Geef je die honderd euro aan je moeder of aan Willem Holleeder? Geef je je hart, je leven aan de HEERE of aan de duivel, de wereld, de zonde? De HEERE is het waard, de wereld niet. De HEERE maakt je zalig, de wereld niet. De HEERE dienen is een liefdedienst, de wereld dienen is een slavendienst.

Mijn zoon, mijn dochter, wie, wie anders zou je je hart geven dan de HEERE?

Amen